

[Gregersen.]

vil ikke være forbudt, en anden svarer, at det er et Sneboldsystem, og en tredje svarer slet ikke. Det kalder jeg Uklarhed, og jeg har ønsket at skaffe Klarhed over, hvor Sagen stod, inden vi skal stemme. Spørgsmaalet er, hvad der er utilbørligt. Vi mener ikke, at det er utilbørligt, at nogle Mennesker stiller deres Penge rentefrit til Raadighed for andre og faar en lang Ventetid. Det er jo rigtigt, at det fuldkommen vil bero paa Sparekasseinspektørens Skøn, hvad der skal forstaas ved dette Ord „utilbørligt“ i denne Forbindelse, og jeg synes, at naar man laver et Lovforslag, der gælder disse bestemte Virksomheder, saa bør man af selve Lovens Paragraffer kunne se, hvad der menes med dem.

Som sagt, hvis man ikke vil give os Udtalelser for, at Selskabet kan fortsætte paa samme Maade som hidtil med 15 pCts Indbetaling og videre Indbetaling og vekslende Ventetid, efter som der er Penge til Raadighed, saa vil vi ikke stemme for Lovforslaget. Der er ingen Uklarhed paa dette Punkt.

Kristen Amby: Det var ejendommeligt at høre, at den højtærede Minister i sin Motivering var fuldkommen enig med vort Parti med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 10, og samtidig høre Ministeren sige, at han bøjede sig alligevel. Den højtærede Minister sagde, at man kunde maaske undtage disse Andelskasser, fordi det kun drejede sig om lokale Fænomener. Jeg vil hertil sige: tværtimod! Naar en Institution har et vist Omfang, naar det drejer sig om en større Kreds, saa er den eo ipso under Offentlighedens Kontrol — til en vis Grad i alt Fald; men netop en lille lokal Kreds kan unddrage sig al Kontrol, og det forekommer mig, at inden Lovforslaget forlader Rigsdagen, bør der en Ændring ind til den Affattelse, som Fler-tallet foreslaar ved Ændringsforslaget under Nr. 10, en Ændring som skulde gaa ud paa, at blot et Medlem af en saadan lokal Andelskasse fordrer, at Kassen skal være undergivet Kontrol, skal den være det. Jeg synes netop, at paa et saadant lille Omraade, hvor ingen offentlig kan kontrollere, ingen offentlig Mening kan udtrykke sig, har den enkelte, som — for at bruge Ministerens Udtryk — maaske ikke er saa snedig, som maaske ikke kender disse Forhold ud og ind, Krav paa Beskyttelse. Naar Ministeren finder et Parti, som holder fast paa hans eget oprindelige Forslag, som maa være gennemtænkt og be-

grundet, synes jeg, der var Grund for ham til at give det Parti Tilslutning i Stedet at gaa med til en Flertalsopfattelse, som han egentlig er uenig i.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) har Ordet for en kort Bemærkning.

Rasmussen (Gylling): Over for det ærede Medlem Hr. Kristen Amby vil jeg sige, at Andelskasserne ikke ønsker sig fritaget for Eftersyn. Andelskasserne har udtrykkeligt sagt under Mødet i Udvalget, at de meget gerne vilde ind under en Lovgivning, hvorved de bliver underkastet Tilsyn, men de ønsker ikke at blive kædet sammen med de Selskaber, her er Tale om. Andelskasserne forventer altsaa selv og ønsker selv en Lovgivning om Andelskassers, ogsaa om de lokale Andelskassers, Forhold.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Det kan dog ikke genere nogen Kasse at være undergivet Bestemmelserne i § 4 i dette Lovforslag. Det hele, det drejer sig om, er, at Kasserens Bestemmelser skal være underkastet Sparekassetilsynet, ligesom enhver Sparekasses Vedtægter skal godkendes. Jeg formoder, at disse Andelskasser er saaledes opbygget, at de uden videre vil kunne blive godkendt. Deri, at de skal undergives Tilsyn som Andelskasser, ligger ikke, at de faar et Tilsyn eller en Behandling fuldstændig ens med Tilsynet med Selskaber efter 15 Procentssparesystemet, men blot, at de undergives det Tilsyn, der kan udøves gennem Sparekassetilsynet eller andre Organer. Det forekommer mig, at Grunden til, at man har stillet sig, som man har gjort, er ikke af saglig Art; ingen Borger her i Landet, heller ingen Andelskasse, selv om den er lille, kan have nogen Ret til at kræve sig undtaget fra de almindelige Regler. Nej, Grunden er den, at man er bange for at støde nogen rundt omkring. Man siger: Nu er det gaaet saa længe, og der har maaske ikke været saa forfærdelig meget galt, lad os saa ikke støde Folk mere paa Næsen, end det er nødvendigt! Men i Virkeligheden er der al god Grund til at kræve, at disse smaa Kasser undergives samme Tilsyn som alle andre Kasser.

Ordføreren (Marinus Sørensen): Det er en mærkelig Diskussion, som de ærede